

РЕШЕНИЕ

№ 11383

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11113** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по касационна жалба на „Л. България ЕООД енд КО“ КД, чрез адв. Т. Т., срещу решение № 4484/11.10.2024 г., постановено по НАХД № 7154/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 763896-F755366/01.04.2024 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5515 лева на основание чл. 278б, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Твърди се, че в АУАН и в НП не се посочва, коя хипотеза на чл. 127и ДОК се твърди касатора да е нарушил, като в допълнение се твърди, че в НП липсва каквото и да е описание за вида и характеристиките на стоката, обема, количеството и разфасовките. Сочи се, че от АУАН не се става ясно за какво точно нарушение на разпоредбата на чл. 127и ДОПК е съставен актът, както и във връзка с коя хипотеза на чл. 278б, ал. 4 ДОПК се претендира. Според касатора е налице неправилно посочване на нарушението, което пречатства правото му на защита. Касаторът излага съображения, че за да е налице нарушение на разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 ДОПК е необходимо не само стоката с висок фискален риск да не

бъде предварително декларирана, но и след получаването ѝ да не бъде потвърдена в срок. Сочи, че в настоящия случай стоката е потвърдена след получаването ѝ, поради което не би могъл да възникне риск за бюджета. Изтъква, че наложената санкция в размер на 40 процента от стойността на стоката не съответства на тежестта на нарушението, което е явна несправедливост. Също така подчертава, че не без значение е и обстоятелството, че стоката е била отнета от държавата и върната след внасянето на обезпечение от 30 процента от пазарната ѝ стойност, определена от органите по фискален контрол, респ. над 50 % (61 %) от фактурната ѝ стойност. Искането към съда е да се отмени обжалваното решение, като се отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по касация оспорва касационната жалба, като твърди, че няма наложени две санкции за едно и също нарушение. Относно повдигнатото възражение за пропорционалност на санкцията посочва, че същата е законоустановена, т.е. приходните органи не я определят, а единствено я изчисляват в законоустановения по ДОПК размер.

В представени по делото писмени бележки от 27.02.2026 г., чрез юрк. юрк. И. излага подробни съображения за правилността на решението на районния съд, съответно за законосъобразността на издаденото НП.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че при извършена на 14.12.2023 г. в 08:50 ч. проверка на складова база на „Л. България ЕООД енд КО“ КД, в [населено място], [община], [улица] органите по приходите в ГДФК при ЦУ на НАП са установили, че транспортно средство марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС] на ремарке, с водач Д. Ц. М., е превозвал стока от списъка на стоки с висок фискален риск, а именно:

1. Кафе, печено или декофеинизирано - черупки и люспи от кафе; заместители на кафе, съдържащи кафе, независимо от съотношението в сместа: Кафе печено: Недекофеинизирано с нето тегло 1008 кг. Код по КН: 09012100. Стойността на стоката по фактура №FUV23-03321 е 3582,43 евро, левова равностойност от 7 006 лева по фиксиран курса на БНБ.

2. Мляко и сметана, неконцентрирани, без захар или други подсладителни: С тегловно съдържание на мазнини: Превишаващо 21 %, но непревишаващо 45 %: В опаковки, с нетно съдържание, непревишаващо 2 l с нето тегло 21396 кг. Код по КН: 04015031. Стойността на стоката по фактура №[ЕГН] е 3467,52 евро, равняваща се на 6 781 лева по фиксиран курса на БНБ.

Установено било, че получател на стоката е „Л. България ЕООД енд КО“ КД, изпращач на стоката е GRUPO GИМОКА SPA ER с VIN IT00177230141 и PARMALAT с VIN IT04030970968, като движението на превоза е започнало от Италия и завършило в България.

Проверяващите органи са констатирани, че при разтоварване на стоката дружеството не е представило Уникален номер на превоза (УНП). Извършена е проверка от органите по приходи в информационните масиви на НАП - „ВОП и проверки в страната с УНП" и е установено, че липсват данни за УНП за гореописания ВОП на стоки, доставени с транспортно средство марка „М.“ и ремарке.

С протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск (СВФР) № 231402875889_4 от 14.12.2023 г. е установено съответствие между превозваната и получена стока.

На „Л. България ЕООД енд КО“ КД като получател на стоката е съставен АУАН затова, че не е спазил реда за предварително деклариране на данни за превоза на стоката съгласно чл. 127и ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба Н-5 от 29 септември 2023 г. на МФ.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред районния съд НП № 763896-F755366/01.04.2024 г. с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5515 лева. С Протокола от 14.12.2023 г. за извършена проверка на стоки с висок фискален риск органите на НАП са наложили действия по предварително обезпечение на фискалния контрол, чрез налагане на обезпечение върху стоките в размер на общо 8 400.48 лева, представляваща 30 на сто от пазарната цена на стоката, със срок на внасяне на банковата гаранция 72 часа, считано от крайния час на приключване на проверката.

Като е кредитирал приобщените по реда на чл. 283 НПК доказателства от административнонаказателната преписка и показанията на разпитани свидетел Н. Б. районният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения.

За да потвърди НП районният съд е приел, че от доказателствата по делото се установява, че дружеството „Л. България ЕООД енд КО“ КД не е изпълнило задължението по чл. 127и, ал. 1 ДОПК за предварително деклариране на данни за превоза на стоките с висок фискален риск от Италия за България. Позовал се е на разпоредбата на чл. 278б, ал. 3 ДОПК, съгласно която лице, което не изпълни задължение по чл.127и, ал.1 – 5, се наказва с глоба – за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лева и е обосновал извод, че не са налице основания за намаление на размера на наложената санкция, доколкото наложената на търговеца санкция е близка до минималния размер, който отговарял изцяло на тежестта на нарушението.

По приложението на чл. 28 ЗАНН районният съд е приел, че процесното нарушение не представлява маловажен случай.

Обжалваното решение на районния съд е валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Макар и лаконични изводите на съда са направени въз основа на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност.

Съгласно чл. 127а, ал. 4 ДОПК фискалният контрол върху движението на СВФР е съвкупност от действия на органи по приходите с цел предотвратяване укриването на данъци и на данъчни измами, които се извършват във връзка с движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Наличието на уникален номер за превоза на стоката и съответствието ѝ с предварително декларираните данни за превоза на стоката е предвидено в разпоредбата на чл. 127б, ал. 1 ДОПК като част от действията за фискален контрол върху движението на СВФР.

Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл. 127и, ал. 1 ДОПК при превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на

територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Задължението за предварително деклариране е конкретизирано в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба №Н-5 от 29 септември 2023 г., според която при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната, чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48 от Наредбата.

По силата на чл. 13, ал. 2 от Наредбата декларирането на превозите по чл. 8 - 12 се счита за извършено, ако подадените данни съдържат информацията по чл. 8, ал. 2, чл. 9, ал. 2, чл. 10, ал. 2, чл. 11, ал. 2 и чл. 12, ал. 3 и е издаден УНП, предоставен по електронен път, който от своя страна се предоставя на органите по приходите при извършване на действия по фискален контрол върху движението на СВФР.

Приложимата нормативна уредба правилно е дала основание на районния съд да приеме за осъществено от формална страна вмененото нарушение на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.09.2023 г. на МФ, във връзка с чл. 127и, ал. 1 ДОПК при липса на оспорване от страна на наказаното лице, че не е декларирано предварително превоза, респ. не е предоставило УИН на проверяващите органи от НАП.

Неоснователно е възражението, че в АУАН и в НП не се посочва, коя разпоредба на чл. 127и ДОПК е нарушена. Видно от обстоятелствената част на НП изрично се посочва, че „Л. България ЕООД енд КО“ КД не е спазил реда за предварително деклариране на данни за превоза на стока, което кореспондира на нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК и която разпоредба е цитирана в наказателното постановление. В НП е посочено мястото на нарушението – [населено място], както и датата на нарушението 13.12.2023 г. – датата на влизане на транспортното средство в Р. България. Действително в АУАН не е посочена коя от хипотезите на чл. 127и ДОПК е нарушена, но пък е цитирана разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.09.2023 г., която ясно регламентира по какъв ред и начин се извършва предварително деклариране на всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната. В АУАН и НП са посочени вида на стоката, предмет на нарушението, стойността и количеството ѝ, както и изпращач, получател, държава от която се внася на територията на страната, превозното средство, с което се превозва стоката, датата и мястото на нарушението, нарушената и санкционната разпоредба, тоест налице е съответствие между описанието на нарушението и посочените правни норми.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че както в АУАН, така и в НП се съдържа подробно описание на всички факти и обстоятелства от значение за преценка дали е осъществен фактическият състав на процесното нарушение, поради което не е нарушено правото на защита на касатора, противно на оплакванията в касационната жалба.

Настоящият съдебен състав не споделя правното твърдение на касатора, че за да е налице нарушение на разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 ДОПК е необходимо не само стоката с висок фискален риск да не бъде предварително декларирана, но и след получаването ѝ да не бъде потвърдена в срок. Това е така, тъй като смисълът на предварителното деклариране и проследяването на стоките с висок фискален риск е да се избегнат злоупотреби, изразяващи се в

потенциалната възможност стоките да бъдат реализирани на вътрешния пазар, без да бъдат заплатени съответните данъци, поради което неизпълнението на това задължение само по себе си представлява нарушение на разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 ДОПК. От своя страна пък задължението за потвърждаване на получаването на стоки е с цел да се направи проверка затова дали същото количество стока се получава на територията на страната.

Съответни на закона са изводите на районния съд за липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, доколкото случаят не може да се определи като маловажен предвид характера на засегнатите обществените отношения, а именно сигурността на фиска, както и обстоятелството, че стойността на недеklarираната стока е значителна, поради което не може да се приеме, че установеното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

По делото е представено определение по дело № С-304/2025 на СЕС, съгласно което отправеното от настоящия съдебен състав преюдициално запитване е прието за недопустимо. Независимо, че в определението на СЕС е посочено, че запитващата юрисдикция си запазва възможността да отправи ново преюдициално запитване, след предоставяне на съда на допълнителни данни, настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за повторно отправяне на преюдициално запитване, поради което следва да остави без уважение направеното в съдебно заседание искане.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Л. България ЕООД енд КО“ за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4484/11.10.2024 г., постановено по НАХД № 7154/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав.

ОСЪЖДА „Л. България ЕООД енд КО“ да заплати на Национална агенция по приходите сумата в размер на 66.47 евро, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.